

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobce: **V. D.**, narozen X.  
státní příslušník Ukrajiny  
bytem X.  
zastoupený advokátem Mgr. Vladimírem Reznichenkem  
sídlem Sedláčkova 209/16, Plzeň

proti  
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**  
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha – Holešovice

v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 23. 2. 2024, č. j. OAM-90217-6/ZM-2023, MV-31323-1/OAM-2024,

**takto:**

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

### Odůvodnění:

1. Žalobce jako držitel zaměstnanecké karty oznámil žalovanému změnu zaměstnavatele podle § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce k oznámení přiložil dohodu o rozvázání pracovního poměru se svým tehdejším zaměstnavatelem: pracovní poměr měl skončit dne 9. 6. 2023. K novému zaměstnavateli měl žalobce nastoupit dne 1. 8. 2023. Sdělením ze dne 23. 2. 2024, č. j. OAM-90217-6/ZM-2023, MV-31323-1/OAM-2024 (dále jen „napadené sdělení“) žalovaný ve smyslu § 42g odst. 9 sdělil žalobci, že žalobce nesplňuje podmínky pro změnu zaměstnavatele podle § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců. Žalobce sice v oznámení o změně zaměstnavatele označil pracovní místo, na které míní nastoupit. Žalovaný ale nahlédnutím do centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty zjistil, že všechny nabízené pracovní pozice u žalobcem označeného zaměstnavatele (společnost FLEXI KOVO, s. r. o.) už byly obsazeny.
2. V podání ze dne 12. 3. 2024 žalobce s napadeným sdělením nesouhlasil. Žalobce oznámil změnu zaměstnavatele řádně a včas. Žalovaný napadené sdělení vydal až po velmi dlouhé době (několik měsíců po oznámení změny zaměstnavatele). Úřad práce pracovní místo rezervoval. Po obdržení napadeného sdělení se společnost FLEXI KOVO, s. r. o. na rezervaci přeptala u úřadu práce. Žalobce žalovanému adresoval ještě několik dalších podání, v nichž s napadeným sdělením nesouhlasil. Z předloženého spisového materiálu se nepodává, že by na ně žalovaný nějakým způsobem reagoval.

3. Dne 29. 5. 2025 žalobce požádal žalovaného o obnovu řízení. Měl za to, že žalovaný vycházel z nesprávných důkazů. V době, kdy žalobce oznámil žalovanému změnu zaměstnavatele, bylo požadované pracovní místo, na které chtěl žalobce nastoupit, pro držitele zaměstnaneckých karet prokazatelně k dispozici. I tato žádost zůstala podle správního spisu bez reakce žalovaného.
4. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou Městskému soudu v Praze dne 23. 6. 2025 a postoupenou zdejšímu soudu jako soudu místně příslušnému, domáhá zrušení napadeného sdělení. Pracovní místo, na které chtěl žalobce nastoupit, bylo ke dni oznámení změny zaměstnavatele prokazatelně volné. Žalovaný vydal napadené sdělení až po osmi měsících od oznámení změny zaměstnavatele. Dne 23. 4. 2025 žalobcův zaměstnavatel obdržel e-mail od úřadu práce, ve kterém úřad práce konstatoval, že volné pracovní místo č. 24585580716 bylo vyřazeno. Jedná se o číslo, pod kterým žalobce žádal o změnu zaměstnavatele a jež podle žalovaného nemělo být ke dni podání žádosti (tj. ke dni 4. 7. 2023) k dispozici. Pokud je evidence úřadu práce správná, pak je napadené sdělení nezákonné.
5. Soud nejprve zkoumal, jestli lze žalobu věcně projednat.
6. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
7. Podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ustanovení částí druhé a třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se nevztahují na řízení podle § 9 (s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4), § 10, § 19 odst. 1, § 20, 30, 31a, 32, 33, 36, § 38 odst. 1, § 40, 41, § 42g odst. 7 až 11, § 49, 50, 52, 117, § 122 odst. 1 a 2, § 123a, § 135 odst. 3, § 148, 154, § 155 odst. 1, § 180, 180b, 180d, 180e a 180h.
8. K vyloučení použití části druhé a třetí správního řádu na řízení podle § 42g odst. 7 až 11 došlo s účinností od 2. 8. 2021 zákonem č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Do té doby představovalo sdělení podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců rozhodnutí jak ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu, tak ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. usnesení NSS ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41, či rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2021, č. j. 10 Azs 156/2021-28) a bylo možné se proti němu bránit správní žalobou. Následně – po zmíněné novele a vyloučení aplikace příslušných částí správního řádu – judikatura dovodila, že „[s]dělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele držitele zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve věcech žádostí podaných po účinnosti zákona č. 274/2021 Sb. (tj. po 2. 8. 2021), představuje i nadále rozhodnutí správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř. s., nelze jej však již napadnout řádným oprávněným prostředkem (odvoláním).“ (srov. právní větu rozsudku NSS ze dne 26. 9. 2022, č. j. 4 Azs 77/2022-25, srov. také rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2022, č. j. 2 Azs 133/2022-22, ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3 Azs 146/2022-21, ze dne 12. 10. 2023, č. j. 9 Azs 177/2023-25, č. 4527/2023 Sb. NSS, nebo ze dne 14. 10. 2024, č. j. 5 Azs 46/2024-38). Proti napadenému sdělení se tudíž žalobce mohl bránit žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s.
9. Soud se dále zabýval včasností podané žaloby.

10. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.
11. Podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců žaloba proti správnímu rozhodnutí<sup>26)</sup> musí být podána do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. Poznámka pod čarou <sup>26)</sup> odkazuje na § 244 až 250k zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Tato ustanovení do 31. 12. 2002 (do nabytí účinnosti s. ř. s.) upravovala postup soudů ve správním soudnictví. Podle § 244 odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002, ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž se zakládají, mění, ruší či závazně určují práva nebo povinnosti fyzických či právnických osob, jakož i rozhodnutí orgánů veřejné správy o osobním stavu.
12. Ačkoliv napadené sdělení není rozhodnutím podle § 67 odst. 1 správního řádu, pro jeho soudní přezkum se aplikuje speciální třicetidenní žalobní lhůta podle § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť tato úprava cílí na „správní rozhodnutí“ ve smyslu § 244 odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002, jemuž odpovídá § 65 odst. 1 s. ř. s. Ostatně § 171 až § 172a zákona o pobytu cizinců obsahuje právě úpravu *soudního přezkumu*. Soud ani nevidí žádný důvod, proč by měla být žalobní lhůta proti správním rozhodnutím naplňujícím znaky rozhodnutí jak podle § 67 správního řádu, tak § 65 s. ř. s. nějak rozdílná než žalobní lhůta proti správním rozhodnutím naplňujícím „pouze“ znaky podle § 65 s. ř. s.
13. Žalovaný v napadeném sdělení poučil žalobce o tom, že podle § 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se na oznámení o změně zaměstnavatele nevztahují ustanovení části druhé a třetí správního řádu. Dále žalobce poučil o tom, že napadené sdělení bylo vydáno podle části čtvrté správního řádu a nelze se proti němu odvolat. Žalovaný konečně uvedl, že pokud budou splněny podmínky podle § 42g odst. 7 a odst. 8 zákona o pobytu cizinců, může žalobce podat oznámení o změně zaměstnavatele znovu.
14. V právní větě usnesení ze dne 19. 4. 2023, č. j. 43 A 108/2022-47, č. 4495/2023 Sb. NSS, Krajský soud v Praze dovodil, že „I. *Správní žaloba proti sdělení podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je opravným prostředkem podle čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU. Povinností vnitrostátního orgánu je proto ve sdělení uvést poučení o možnosti podat opravný prostředek (správní žalobu) a lhůtu pro jeho podání.*; II. *Důsledkem chybějícího poučení o opravném prostředku proti sdělení podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je prodloužení běžné (třicetidenní) lhůty pro podání žaloby (podle § 172 odst. 1 téhož zákona) na lhůtu tříměsíční.*“ (usnesení následováno např. v rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2024, č. j. 2 Azs 78/2024-25). Ve zmíněném usnesení Krajský soud v Praze za pomoci *analogie iuris* aplikoval pravidla o prodloužení lhůt v případě chybějícího poučení obsažená v § 204 odst. 2 a § 240 odst. 3 o. s. ř.
15. Žalovaný opomněl žalobce v napadeném sdělení poučit, že proti němu může podat přímo správní žalobu. Důsledkem toho bylo, že se běžná třicetidenní lhůta proti napadenému sdělení prodloužila a činila tři měsíce.

16. Podle dodejky k napadenému sdělení, která je součástí správního spisu žalovaného, si žalobce napadené sdělení osobně převzal dne 11. 3. 2024. Tříměsíční lhůta k podání žaloby tak žalobci uplynula v úterý 11. 6. 2024, což byl poslední den, kdy mohl žalobu (včas) podat. Žalobce podal žalobu proti napadenému sdělení prostřednictvím datové schránky dne 23. 6. 2025, jak je patrné ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Městského soudu v Praze. Žalobu tudíž podal více jak rok po uplynutí lhůty pro její podání.
17. Žaloba tak byla podána opožděně, tj. až po uplynutí tříměsíční lhůty k jejímu podání.
18. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně. Soud proto žalobu odmítnul.
19. Soud doplňuje, že ve spisovém materiálu předloženém žalovaným se nachází usnesení ze dne 8. 9. 2025, č. j. OAM-90217-16/ZM-2023, MV-139210-4/OAM-2025, kterým žalovaný postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu napadené sdělení zrušil. Ze spisu není patrné, zda a kdy bylo toto usnesení žalobci oznámeno, tzn. kdy nabylo právní moci (§ 73 odst. 1 správního řádu). Pokud bylo napadené sdělení skutečně pravomocně zrušeno – což vzhledem k tomu, že je žaloba opožděná, soud nepovažoval za účelné podrobněji ověřovat – byl by dán další důvod pro odmítnutí žaloby, konkrétně pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení v podobě odpadnutí předmětu řízení [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Proti dalšímu postupu (sdělení) žalovaného podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců se žalobce může případně bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu (srov. bod 8 tohoto usnesení), a to v tříměsíční žalobní lhůtě, neboť i v posledně zmíněném sdělení absentuje poučení o možnosti žalobce podat správní žalobu (srov. závěry judikatury citované v bodě 14 tohoto usnesení).
20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

#### **Poučení :**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)

Praha 1. října 2025

**JUDr. Jan Peroutka v. r.**  
samosoudce